

MAME Tudósító

MAME Tudósító

forrás: Mezőkövesdi Újság, 1998. november 23.

Mame Tudósító — új szám

Október elején jelent meg a MAME Tudósító II. évfolyamának 3. száma, melyben több elemző gondolatot olvashatunk ismert, neves művészek tollából.

A címlapon Pető Margit „Mezőkövesd felvirágoztatásáért” című írásában többek között kifejti: Egy város lakosságát jelentő közösségben az élelmes, ügyes vállalkozók — termelők —, üzletemberek mellett elengedhetetlen a szellemiséget jelentő kulturális élet. Csak így lehet biztosítani a mindenkori „egészséges életérzést” a lakosságnak — családoknak, egyéneknek — egyaránt.

Nagy György városunkból elszármazott textilművész identitásáról ír arról, mit jelent számára matyónak lenni, hogyan szövi bele mindennapjaiba múltjának csodálatos örökségét. „Ki vagyok én ebben a széles-nagy családban?”

Egy láncszem, de mégis a települést alkotó hadak egyikének, a Nagy hadának kései, talán az utolsó leszármazottja a fiammal együtt. Születésemtől kezdve férfitá válásomig, húszéves koromig, vagyis életem mindent meghatározó legfogékonyabb periódusában életem ebben az eleven, emberformáló közegben, mely alapvetően meghatározta egészen génjeim mélységéig szemléletmódot, jellememet, minden további tevékenységemet...”

— írja Nagy György

A Városi Könyvtár igazgatója — Csirmazné Cservenyák Ilona — idén megjelent hely-

történeti kiadványokat ajánl az olvasók figyelmébe, és tudósításokat találunk a lapban bükkfalvak — Cserépfalu, Bükkzsérc, Bogács, Sály Tard — ünnepségsorozatairól is Pap János MAME-elnök ismertetője szerint: „Vaskos községmonográfiát tett a tudományos világ asztalára Cserépfalu, és szemet-szívet gyönyörködtető szülőföld-ismerető könyvet Bogács. Bronzból készült portrészobor Szabó Zoltánnak Tardon, emlékszoba, kis múzeum Cserépfalvi Imre könyvkia-dó-irodalmár mecénásnak Cserépfaluban, és márványtábla Gárdonyi Géza mellé Veres Péter népi írónak Sályban. Micsoda önérzetes, múlttisztelő, szülőföldszerető felajánlása a magyar vidék emberének!”

Most is időszerűek és tanulságosak Ágh István költőnek a Könyvhét-megnyitóján, Mezőkövesden elmondott beszédének írott változatában foglaltak, a magyar irodalom helyzetéről.

„Mert ahogy eddig is átvészeltük a rossz időket, most is bírom a megnyugtató jövőben, hogy minden eredendő irányzat érvényesülhet. Hisz mára az olcsó divatok, az önmagáért való üzleti szellem, az irodalmon kívüli tényezők visszahúzódnak látszanak. Már sorolhatók a közeli példák, akik a felületes közízlést célozták meg anyagi hasznuk érdekében, időszerűtlenné váltak. (...) Mikor a tiltás megszűnt, mennyi politikai bestseller, pornó, káder- és maffianyomozások, a kiküldött tudósítók azonnal pi-

acra dobott összefoglalói, a nagy példányszám, s a busás honorárium érdekében történt írás avult el, krimik és bányái álgregények, idegenmajmolás a neveken, helyszínekben és történetekben...! Hány élettelen, lila írás porosodik már, emléktlen szerzőjével együtt! (...)

S az írók eltökélt hivatástudattal átvészelték az anyagi nyomorúságot, a szellemi megaláztatást. Bár ma sem hiányozhat az asketikus betűnység, mikor szinte ingyen adják ki műveinket, mikor a könyvtárak nagyon magasak a bérékhez képest.

(...) Mennyi anyagi veszteség, adó, sarc és költségvetésihiány nehezíti az utat a szerző aszta-

lától a kiadón, bolton, a könyvtáron át, míg eljut üzenete az olvasóhoz. A kultúra nem lehet utolsó a költségvetésben! Támogatását úgy csökkentette az állam, hogy nem létező szponzorokra akarta átruházni, s az egész magyar alkotó értelmiség megalázkodó, kolduló réteggé kényszerült. Most a félművelt újjazdagodottól függhet, elnézést kérek a kivételektől. Adóalanyi státusza egyenlő a kofáéval. Képzeljünk el Michel-angelót betéti társaság tagjaként, hasonló é a Madách-i széklábfaragás rémálmához. Mennyi alkotóerő pocsékolódik el az önfenntartásért?! De mégis élünk, de már nem akarunk csak túlélni.”

P. A.

MAME

Tudósító

Matyófalvi Alkotók és Művészeti Pártolók Egyesülete

1998. október II. évf. 3. szám

Pető Margit:

Mezőkövesd felvirágoztatásáért

V insokban-falvakban, ország-szerte szaporodnak az ügyvezető, „civil”-szervezetek.

Az emberek igénylik, hogy a napi pártcsatározások felett, a pillanatnyi érdeken túlmutató, - állandóbb közös érdekekért, közös eredményességért tevékenykedő PATRIÓTA-csoportosulásokban megtalálják anyagi-szellemi jövőjük realizálását. Egy polgári szerveződés, ahol nem számít, ki milyen felekezethez, melyik politikai párt-hoz tartozik, - ezeken felülkerülve egyetlen cél vezérli: Mezőkövesd anyagi-szellemi felvirágoztatása...

Nem naiv - és utópisztikus gondolat - ha azt tartjuk szem előtt: ahol a közösség jól él, jól köztartozik, - az egyéni élet is ott stabil, tartalmas, élhető, emberi!

A közösség és benne mi - akkor élhet anyagi-érlelmi létbiztonságban, ha egymást kiegészítő „folytonossági kapcsolatban” vannak polgárai mind üzleti, mind szellemi életünkben.

A mai sokrétű, pillanatontként változó világban nem elég a fennmaradáshoz a szorosra zárt, csak anyagi érdekelttségű „haveri” összekötöttség (ez gyakran fordíthat fonákjára is). A közösségi, szülőföldi, szellemi tartalmas és borsód érdekvédelmi körszár az érdektelen, és jellemérthetőség, biztonságosabb holnapot jelent.

Az élelmes, ügyes vállalkozók - termelők - üzletemberek mellett azonban elengedhetetlen a szellemiséget jelentő kulturális élet. A mindenkori „EGÉSZSÉGES ÉLETERZÉST” csak így lehet biztosítani a város lakosságának, a családoknak-egyénekek egyaránt. Ebben mindig fő szerep hárul a város érleltségére, - bükkök lehetünk rájuk, mert meggyőző hitet, önként vállalt „hivatásként” terítik.

Fel kell hogy vállalják a szellemi vezérletet a ma pedagógusai, orvosai, művészei, tanult polgárai, hogy a mindenkori érdekeken túl - tágabb, emberibb létet teljesedjen életünk.

Ne mindig másoktól várjuk, hogy üdvözítsenek, - tegyünk, közösen tegyünk érte örök és tehetségünk szerint!

Papp János keramikai művész alkotása

Nagy György:

Matyónak lenni...

Nem szeretnék megvallani, hogy milyen boldogtalan vagyok anyagi-civilizációs - létfelegyénységem - életemben. A Matyófalvi népi művészeti egyesületem, vagyis szülőföldemről hazatekintve a korszakot követő utókorunk megfogható célja megfogható.

Elhatároztam: vállalom megismerését, hiszem a mezőkövesdi kultúra, szellemiségének, szociál-statisztikájának, valahányan kíváncsi nézőjei között.

Az én életvezetésemet eléggé lassú és a filozófusokhoz képest, de mégis van egy elhatározottan kapcsolt köztudat, mégpedig a közös matyó szellemiség és az életét szülőföldem a matyó szes vállalása és jóvoltai költészet.

Ebből következik máris feltehetően az érdeklődő olvasóim: ki vagyok én ebben a széles - nagy családban? Egy láncszem, de mégis a települést alkotó hadak egyikének, a Nagy hadának kései, talán az utolsó leszármazottja a fiammal együtt. Születésemtől kezdve férfitá válásomig, húszéves koromig, vagyis életem mindent meghatározó legfogékonyabb periódusában életem ebben az eleven, emberformáló közegben, mely alapvetően meghatározta egészen génjeim mélységéig szemléletmódot, jellememet, minden további tevékenységemet.

A gitár családrituális programjainak. Nézzünk paranoiá elmentek, érekeket megfogó, hateret a helyi, mi-munkatársat is. Elhatároztam: szellemi gondolatokat és érzelmeimet, bármint hagyományaimnak, mert innen vagyunk csatoltak.

-németre a d. oldalra-

forrás: Mezőkövesdi Újság